

Cuarteto Quiroga

(Aitor Hevia, violí I; Cibrán Sierra, violí II; Josep Puchades, viola; Helena Poggio, violoncel)

Resident al Museo Cerralbo de Madrid i responsable durant anys de la Col·lecció Palatina d'Stradivarius decorats del Palacio Real, el Cuarteto Quiroga, Premi Nacional de Música 2018, és considerat un dels grups més singulars i actius del panorama internacional, reconegut per la crítica i el públic per la seva forta personalitat i unes interpretacions intrèpides i renovadores.

Nascut amb el desig d'homenatjar el gran violinista gallec Manuel Quiroga, es va formar amb Rainer Schmidt, Walter Levin i Hatto Beyerle (quartets Hagen, LaSalle i Alban Berg) a l'Escuela Reina Sofía, Musikhochschule de Basilea i European Chamber Music Academy. També ha rebut influències dels mestres György Kurtág, Ferenc Rados, András Keller, Eberhard Feltz i Johannes Meissl. Guardonat als més prestigiosos concursos internacionals (Bordeus, Paolo Borciani, Pequín, Ginebra, París...), és habitual a les sales més importants del panorama cambrístic: Wigmore Hall de Londres, Philharmonie de Berlín, Lincoln Center de Nova York, Auditorio Nacional de Madrid, Heidelberger Frühling, National Gallery de Washington, Concertgebouw d'Amsterdam, Mozarteum de Salzburg, i a Praga, Estocolm, Basilea, etc. El 2006 va guanyar el Premi El Primer Palau i el 2007 va rebre el Premio Ojo Crítico de RNE.

Comparteix escenari amb músics de la categoria de Martha Argerich, Javier Perianes, Richard Lester, Vladimir Mendelssohn, Alain Meunier, David Kadouch i membres dels quartets Alban Berg, Hagen, Meta4, Casals, Doric, Arcanto, Galatea i Ardeo, entre d'altres.

Els seus membres estan profundament implicats en la docència de la música de cambra i són professors al Curs Internacional de Llanes, responsables de la Càtedra de Quartet i Música de Cambra del Conservatori Superior de Música de l'Aragó i fan classes habitualment per a la JONDE i a centres universitaris d'arreu d'Europa, els Estats Units i Llatinoamèrica.

El seu primer disc, *Statements*, va rebre el Premi al Millor Àlbum del 2012 de la Unió Fonogràfica Independent. També han estat premiats i reconeguts per la crítica (*R)evolutions* –sobre la Segona Escola de Viena–, *Frei Aber Einsam* –amb els *Quartets, op. 51* de Brahms– i *Terra* –amb obres de Bartók, Halffter i Ginastera–, tots per a Cobra Records, i la col·laboració amb Javier Perianes amb els *Quintets per a piano i corda* de Granados i Turina.

Cibrán Sierra i els altres membres del Cuarteto volen expressar públicament l'agraïment als hereus de Paola Modiano per la cessió del violí Nicola Amati “Arnold Rosé” del 1682.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

B 109-2019

Cuarteto Quiroga

Miralls sonors

Palau Cambra
Dimarts, 12 de febrer de 2019 – 20h
Sala de Concerts

Programa

Cuarteto Quiroga

Aitor Hevia, violí I
Cibrán Sierra, violí II
Josep Puchades, viola
Helena Poggio, violoncel

I

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Quartet núm. 1, en Do major, op. 74, Hob. III:72

Allegro
Andante
Minuet. Allegro - Trio
Finale. Vivace

Béla Bartók (1881-1945)

Quartet núm. 2, Sz. 67

Moderato
Allegro molto capriccioso
Lento

II

Juan Crisóstomo de Arriaga (1806-1826)

Quartet núm. 1, en Re menor

Allegro
Adagio con espressione
Menuetto. Allegro
Adagio. Allegretto

Alberto Ginastera (1916-1983)

Quartet núm. 1, op. 20

Allegro violento ed agitato
Vivacissimo
Calmo e poetico
Allegramente rustico

També et pot interessar

Palau Cambra – Itinerari Lletraferits
Dimecres 20.03.19 – 20 h
Petit Palau

Preu: 25 euros

Abel Tomàs, violí
Arnau Tomàs, violoncel
Josep Colom, piano

C. Debussy: *Sonata per a violoncel*
J. M. Guix: *Tres haikus per a violoncel i piano*
C. Debussy: *Sonata per a violí*
J. M. Guix: *Slowly... in mist, Seven haikus for solo cello*
i *Llàgrimes de tardor*
M. Ravel: *Trio per a piano*

“Així rebem el caliu que ens arriba dels nius abandonats.

Fou de debò, o bé un misteri la mort persecutòria?

Fou cap final l’obscuritat o bé un començament que torna d’una festa nocturna?”

Màrius Sampere

Ignosi, 2015

Comentari

La literatura musical per a quartet de corda ens ha deixat una sublim producció d’una varietat i una qualitat realment colpidores. És difícil referir-se a aquest format sense parlar de Franz Joseph Haydn, que a més de ser conegut com el “pare de la simfonia”, també té el no menys interessant sobrenom de “pare del quartet”. No en va Haydn va escriure seixanta-vuit *Quartets*; avui escoltarem el primer dels tres que formen l’opus 74 del compositor austríac. Aquest va ser el cinquanta-setè de Haydn i va ser escrit l’any 1793 a Viena, entre els dos viatges que va fer a Londres i poc després d’haver admès un jove Ludwig van Beethoven com a alumne.

La influència de la música de Haydn i Beethoven és notable a l’obra del compositor basc Juan Crisóstomo Arriaga. Els seus *Quartets*, escrits amb tan sols setze anys, beuen del llegat tardoclàssic i alhora ens aproximen al llenguatge de Schubert i fins i tot Rossini d’una manera absolutament brillant. Com Boccherini, Scarlatti o Soler, Arriaga va fer subtils pinzellades on apareixen motius espanyols, com podem entreveure al darrer moviment del *Quartet* que sentirem aquest vespre.

Hem de fer un salt gairebé d’un segle per trobar-nos amb un dels altres grans títols d’avui. Es tracta del *Segon Quartet* de corda de Béla Bartók, escrit a Budapest entre els anys 1915 i 1917. El mateix Bartók, en una carta al violinista hongarès André Gertler, va descriure el seu *Quartet* dient que el primer moviment estava concebut en forma de sonata, el segon com “*una espècie de rondó*” i el tercer, “*difícil de definir*”, però possiblement una mena de forma ternària. En qualsevol cas, és una partitura plena d’emocions contrastants però que, com va afirmar Kodály, deixa una sensació final de pau.

Els *Quartets* de Bartók van influenciar altres compositors del segle XX, com Benjamin Britten i György Ligeti, i és possible que Alberto Ginastera els tingués també en compte a l’hora d’escriure el seu primer *Quartet* l’any 1948. Estrenat a l’Associació Wagneriana de Buenos Aires, es tracta d’una obra de gran virtuosisme i plena d’efectes on sovint Ginastera recrearà el so de la guitarra. Els dos primers moviments, inquietants i misteriosos, són un vertader *tour de force* per als intèrprets, que retrobaran la calma al tercer moviment, “Calmo e poetico”, per acabar amb un rondó final de gran força dramàtica.

La vetllada d’avui ens permetrà gaudir d’un Cuarteto Quiroga que es troba en un moment artístic excepcional. Amb el Premio Nacional de Música 2018 sota el braç, el conjunt es referma amb aquest ambiciós programa com un dels quartets més atractius de l’Estat i de l’àmbit internacional. Un panorama impensable fa unes dècades a casa nostra i que és una mostra de l’esplèndida i cada vegada més sòlida salut d’aquestes formacions.

Aleix Palau, periodista musical